Ročník XII. — Číslo 29. Kvasilov dne 24. července 1937. Opłata pocztowa uiszcz. gotówką. 35 gr.

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

Hlas Volyně

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Velcí mužové nebyli chvastouni ani rváči, nýbrž lidé, chápající hrůzy života a mající dostatek mužnosti, aby jim dovedli čelit.
R. W. Emerson.

Inž. Alois Knotek.

Nová doba přichází...

Škarohlídové jsou s námi věčně nespokojeni. Chtějí nás mnoho naučiti — a náleží do našich řad. Jaká ironie! Naříkají, ač jen zvolna, hlemýždím krokem jdeme ku předu. Všechno je trápí, naše mozky jsou jim za malé, aby prý pochopiti mohli potřeby moderní doby, málo prý dáváme na školství, osvětu, vzdělání, spolky, knihovny, literaturu; málo pořádáme divadel, vzdělávacích zábav a přednášek; málo stavíme nových škol, národních domů a družstevních podniků.

Všecko málo — za málo!

Také prý zapomínáme na náš jediný orgán volyňských Čechů „Hlas Volyně,“ předplatné po léta nezasíláme, jakoby se papír, tisk a práce dávaly darem, že chceme, aby redaktor žil z povětří a pil kyselé mléko. Také naše inteligence se jim nezamlouvá, vyčítají í, že není s H. V. spokojena, že pomýšlí na „Nový Buditel,“ rotační stroj, časopis obrázkový atd. do nekonečna samé stížnosti a nespokojenosti... Hlava z toho bolí!

A nyní obraťme se k těm škarohlídům a docela upřímně se jich ptejme: — A co vy? — Na to již neodpovídají a jeden po druhém odchází, jako by ho svědomí tížilo. Je mezi námi mnoho těch, kteří chtějí poučovati, diktovati, poroučeti, ale Bůh uchovej, aby také sami hřivnou k něčemu přispěli. To už jim nenáleží! Oni se pokládají za předáky, privilegované lidi, mající v první řadě dostatečné prostředky a slušný majetek.

A šťouchne-li kdos do jejich vosího hnízda, tu hned bijou na veliký buben: Co chcete od nás?

Máte Komenského v Praze, dává, co může, posílá knihy, zakládá knihovny, pamatuje na roční příspěvky; máte bankovní družstvo, mlékárny, které mohou vám dávati svoje roční přebytky. Máte ve staré vlasti příznivců celé řady. Ani polské ministerstvo osvěty nezapomíná na vaše školy, dostáváte přece subvence. Tak co chcete od nás?—

To jsou škarohlídové.

Nechci ubližovati, jsou mezi námi také lidé rozumní, zkušení, mající daleký rozhled, ti nedají se strhnouti k pesimismu. Ti mlčí, klidně se usmívají a dávají ze svého plnou hrstí všude tam, kde se potřeba ukáže. Za funkce spolkové ničeho nežádají, to je povinnosti každého z nás, aby pracoval na „národa roli dědičné“ podle možnosti nezištně a nechtěl za to býti hned poslancem na sněmu. Podívejte se jen do administrace Hlasu Volyně a uvidíte, že všichni mají předplatné zaplaceno. Podívejte se do účetních knih ČMŠ. v Polsku kdo zasílá pravidelné

Pád Hodžovy vlády.

Demise vlády Milana Hodži přišla neočekávaně, pro spor o obilní ceny.

V náhlé krisi ocitá vláda, jež se po právu může chlubit po mnoha stránkách dílem velmi úspěšným; vláda, jejíž předlohy dalekosáhlého rázu byly ještě před několika dny odhlasovány manifestační většinou parlamentní, daleko širší většiny koaliční. Hodžova vláda byla dramatickým vývojem mezinárodní situace postavena před odpovědný i těžký úkol dokonalého zabezpečení státní bezpečnosti, před úkoly dobudování čsl obrany. Zůstane trvalým aktivem této vlády, že tento svůj úkol s rozmachou i houževnatostí splnija tak, že může býti se svým dílem spokojena. Aniž by bylo třeba dávat ji další jedničky, tolik je po pravdě třeba konstatovat, že také v boji proti druhému největšímu nebezpečí, nezaměstnanosti, osvědčila vláda rozhodnou ruku a řadou účelných zásahu dosáhla dosud nejnižšího čísla nezaměstnanosti. I v oblasti vnitřní politiky prováděla vláda únorovou dohodou s Němci, aplikovanou i pro ostatní menšinové národy, stejně jako zákonem o podkarpatské autonomii, politiku vnitřního vyrovnání a usmíření. I když zůstaly nevyřešeny některé úkoly hospodářské, zejména úprava hospodaření cukrem a lihem, ukazuje tato hrubá bilance, že Hodžova vláda měla smysl pro velké státní potřeby a svými úspěchy předčila mnohou vládu předchozí.

Proč tedy padla právě tato vláda? Úřední zpráva říká, že pro rozpor o cenách obilí. Musely se stát právě tyto ceny kamenem úrazu? Především je tu fakt, že Hodžova vláda dovedla se dohodnouti o finančních otázkách při nichž šlo o miliardy, aby padla nyní, kdy jde o státní příspěvek asi 60 milionů na uskladnění železné zásoby. Za druhé, nepřestáváme opakovat, že právě v otázce cen obilí, jež jsou jistě velmi důležité pro zemědělce, ale také pro konsumenta, lze najíti dohodu. Tato dohoda se ostatně v posledních poradách před krisí rýsovala již velmi konkrétně. I neagrární strany uznávají, že lze vyhovět oprávněným požadavkům zemědělců. Je skutečně dána možnost, aby dosavadní srážky s obilních cen mohly býti zmírňovány a někde i zcela zrušeny. Tím by zemědělec dostával za své obilí letos vyšší ceny než loni aniž byl poškozen konsument zdražením mouky a chleba. Na tento rozpor již překonávany tedy také Hodžova vláda nemusela a rozhodně neměla zahynout.

Padla-li přec, musíme hlavní důvod prázdninového překvapení hledat v nejednotnosti nejsilnější koaliční strany, v níž znovu a znovu radikální maximalismus vhání koaliční spolupráci do občasných krisí. Znovu se ukazuje, že po odchodu silné osobnosti Švehlovy republikánská strana nenašla dosud vnitřní rovnováhy. Zdá se, že nový vůdce strany, Rudolf Beran nedovedl dosud vyvážit různé sklony skupin, osobní aspirace a neuspokojenost.

Jest nesporné, že koaliční součenství se nevyžilo, a že ani nejsou vyčerpány pracovní možnosti Hodžovy vlády. Čsl veřejnost jistě očekává, že se dnes nenajdou strany, jež by se chtěly zbaviti své odpovědnosti nějakou úřednickou vládou. To znamená jíti v podstatě dále po dřívější politické linii a s novou rozvahou hledat kompromis, který lze najíti. To znamená mysliti více na práci, než na agitaci, více na stát a jeho pokladnu i na celou strukturu českosl. hospodářského života, než na jednostranné stavovské požadavky, více na spolupráci, než na tvrdošíjnou neústupnost či frakční zápasy a osobní aspirace. A proto doufáme, že pod těmito hledisky bude řešena a vyřešena i náhlá krise vlády Milana Hodži.

Nár. Osvobození.

příspěvky a naleznete ta samá jména.

To jsou v pravdě lidé pořádní, vlastenci, Češi. Oni znají jaké povinnosti musí míti člověk, aby se zváti mohl „vzdělaným.“ Třeba přiznati čirou pravdu: těch lidí u nás zvolna — přibývá, podškrtávám, přibývá. Nejde to snadno a rychle. Bůh sám potřeboval šest celých dní nežli stvořil nekonečný svět. Evoluce kráčí zvolna, ale nestojí.

Tak je u nás. Ti staří skostnatělé dršgrešlové, ti nenapravitelní škarohlídové odcházejí podle zákonu vyšších tam do dálek věčných a ti nastupující mladí lidé jsou docela jiní — dokonalejší, vědí jasně, co chtějí. Přichází stále nová doba, stále noví lidé...

Tak prosím, na ty škarohlídy netřeba se dlouho ohlížeti, nepředěláme jich, ani slovem, ani tiskem. Lidé toho druhu, po „latině“ „volumtatum volovo“ zvaní, nejsou ve skutečnosti zlými, nejsou proti nám, ale jejich názory jsou dnes zastaralé, temné, neurčité, oni za celý život nedovedli pochopiti, co je účelem a cílem člověka a co ideálem národa.

Jsou vinni? Nikoliv!

Kde byla naše organisace, kde naše disciplina, když kristaloval jejich národní charakter? Kdo tehdy pracoval na V lyni?

Naší úlohou jest učiti národnímu uvědomění, rozšiřovati životní rozhled lidu. Taková práce jde pomalu dopředu. Vždyť učitel musí dítě celou řadu let připravovati nežli řekne: — jdi, jsi zralé pro život! —

Život průměrného člověka rozpadá se na dvě části: povinnost práce o chléb a rodinu a práci volnou, ochotnickou. Ta první vyžaduje mnoho síly, energie životní a odborného vzdělání, neboť člověk jest tvor sám sebou velice laciný, ale jeho oděv je zpropadeně drahý. Práce o živobytí pro sebe a rodinu pohlcuje někdy všechen volný čas, někdy po léta starost o rodinu nemůže se ani vyspati, aby jeho organismus byl zdráv a zdolný do práce další. Od takového člověka žádosti, aby se ještě věnoval práci ochotnické bylo by nemoudré, ba škodlivé celku. A výsledek jeho činnosti rovnal by se nule.

Osvětová hlídka.

Obilí a lidstvo.

Řekne-li Angličan „obilí“, myslí tím pšenici. Skot a Irčan jmenuje tak oves a Američan kukuřici. A všichni mají pravdu. Každý nazývá „obilím“ tu obilinu, která je v jeho zemi nejrozšířenější: Skutečně název „obilí“ je běžný pro všechny obiloviny: pšenici, oves, žito, ječmen, kukuřici.

Nejdůležitější obilninou je pšenice. Její historie je tak stará, jako dějiny lidstva. S pšenicí vystoupil člověk z temna dávnověku. Bez ní by byl již dávno zanikl. Pšenice je hlavní poživatinou a zdrojem síly všech civilisovaných západních zemí a ve východní Evropě vytlačuje dosavadní hlavní obilninu: žito.

Britský chléb, lehký a nadýchaný, se zlatožlutou kůrkou, peče se z pšenice, dovážené z celého světa. Nejvíce pšenice dováží se z Kanady, Spojených států, Argentiny, Ruska, Rumunska a Maďarska. Určitá část pochází též z anglické sklizně.

Pšeničná mouka se nejlépe hodí k pečení chleba poněvadž má vlastnost zadržovati plyny, když se z ní připravuje těsto. Tak vznikne lehký, nadýchaný chléb. Zaděláme-li mouku s trochou vody a tento produkt upečeme, dostaneme plochý, nekvašený chléb, takový, jaký jedli židé na poušti. Přidáme-li však k těstu kvasnice, tvoří se plyn — kysličník uhličitý — těsto nabývá, stává se lehkým a vzdušným. Často se kvasnice nahražují syntetickými chemickými prostředky: pečivovým práškem, dvojuhličitanem sodnatým, neb čištěným vinným kamenem. Pečivového prášku se zpravidla používá k přípravě omelet, sušenek a podobných pochoutek. Mnozí mlynáři přidávají přímo do mouky chemikálie, tvořící plynnou kyselinu uhličitou. Taková mouka je pak nazývána „samokynoucí.“ Pšeničný chléb je nesmírně důležitou poživatinou, poněvadž obsahuje uhlohydráty, jako ku př. škrob a cukr a bílkoviny. Tyto látky jsou pramenem energie lidského těla, poněvadž staví buněčitou tkáň anebo ji obnovují. Chléb neobsahuje sice třetí z látek — pro život nejdůležitějších — tuk — ale tu si jednoduše sami přidáme, když si chléb namažeme máslem.

Obilní slupka je známá pod jménem otruby. Používají se k pečení a ke krmení dobytka.

Slámy se v dřívějších dobách používalo k účelům stavebním a lidé, kteří museli stavět bez slámy, byli velmi špatné situaci — o tom čteme již

Besídka.

Noční žně.

(Ukázka z knihy: „Czciciele Dadźbóg Swarożyca.“ Napsal Zdzisław Harlender. S povolením autora přeložil toto inž. Alois Knotek.)

(Dokončení.)

Skočil k závoře a podepřel páku silným ramenem uvolnil křídla větrníka. Vítr v tom okamžiku chytil se lopatek a počal jimi kroutiti šílenou silou, ačkoliv polovina vložek chyběla. Příval deště, zalil větrák i jeho kola i křídla. Celý mlýn šíleně tancoval, kymácel se a zmítal jako kláda na rozbouřeném moři. Stěny se ohýbaly, skřípaly, vrzaly, kameny se kroutily a mlely staré do koše nasypané obilí, zrno tvrdé z loňského roku. Zatřásly se pytle a počaly svou hlučnou vřavu nervovým třesením sít. Ostrá, dráždivá vůně rozprýlené mouky naplnila vnitřek větráku a podnítila k šílenství žár smyslů. Dívka se polekala; čekala, že bouře polámé křídla, rozdrtí a roznese po polích celý větrník i s ní i s jejím milencem, Hrozné! Bez rozmyslu vrhla se do náručí muže, tiskla se co mohla, aby se zachránila.

Hospodář a majitel větrníka velice se divil a polekal, když v prudkém dešti docela jasně viděl, že větrník se kroutí, křídla se zběšile otáčejí. S bouří o závod běžel po poli, do kostí promočený. Spěšně vylezl na strmé schody, které vedly na patro, kde třely se kameny až sírou zapáchaly. Divil se ještě více, spatřiv dvéře otevřené a mihotavé paprsky lampičky, která osvětlovala vnitřek větrníka. Myslel, že se někdo zbláznil a zapřáhl bouři do mletí, aby se všecko zničilo.

Pln zlosti a se zdviženou holí vstoupil do přízemí, pátraje po vetřelci. Co viděl? Na několika pytlích s obilím zahlédl docela určitě v moučném prachu předčasnou veselku své dcery. Nic zvláštního. Důležitější bylo zachrániti před zkázou větrník. Lidé mohou zatím počkati na trest nebo odměnu. Přistoupil k ose a pákou počal oslabovati šílené obraty křídel. Vítr zrovna zuřil a déšť se bavil, kameny hučely až se síra pálila. Hospodář coul po coulu zmenšoval sílu, běh se zvolnil a konečně větrník stanul. Pečlivě uvázal páku motouzem a mokrý od deště i od potu obrátil se hrozivě k mladým.

Stáli vedle sebe a přihlouple pohlíželi tak jako chycené psi při mlsnotě, stud jim pálil tváře, oba se třásli jak osiky. Mladík vystoupil na krok před sebe, aby nastavil hlavu na pádné rány zdvihnuté hole. Co se stalo? Hůl zůstala ve vzduchu trčeti, ani se nepohnula. Starý sedlák poznal nyní syna bohatého souseda, dávno si na něho myslel, aby se stal jeho zetěm. Ačkoliv byl zlostí zčervenalý a v ruce hůl držel, přece v duchu blahořečil osudu, že se tak stalo.

Udobřil se docela, když dívka v takových případech chytřejší přinutila mladíka, aby padl před otcem na kolena a prosil ho o věneček pannenský jeho dcery. Na tala klidnější rozmluva při které starý udával rozhorčení a zlosť, ale vyslechl docela laskavě slib mladíka, že smlouva bude do týdne podepsaná. Bylo to zasnoubení dvou srdcí horoucích v světle blesků, požehnání rodné půdy, přísaha věrnosti, láska nehynoucí. Ale to všecko nestačilo pečlivému otci. Sliby v lásce mění se často v chyby. Chce míti sňatek, který má význam před právem. Mládenec při tom docela ničeho neztratí, dostane věnem celý ten starý větrník a vystrojí se mu hlučná veselka, jakou v okolí lidé nepamatují.

Docela spokojený odešel z větrníka, věděl, že mladým bude bez něho lépe. Již se stalo skutkem, co státi se mělo, byl by to nesmysl, aby dále dceru hlídal. Měsíc vyšel z mraků a ho-

v bibli. Dnes ovšem bychom nemohli přiiít do rozpaků. Máme již takový nadbytek slámy, že ji můžeme používati k pletení klobouků a k plnění slamníků. Mimo to se nalezlo pro slámu mnoho nových způsobů použití. Chemik získává ze slámy tekutinu, jíž se používá při výrobě laků místo terpentinu. Též při výrobě barev a fermeží používá se této tekutiny. Usmrcuje zárodky a pomocí jejího působení vznikají umělé šperky, růžence a mnoho různých druhů bijouterie. Též gumové podrážky vašich bot, pneumatiky vašeho auta a plnicí pero ve vaší kapse by mohly o této tekutině mnoho vyprávět.

Oves, skotské „obilí“, obsahuje deset procent této tekutiny. Kukuřice, zvaná též tureckou pšenicí, dává ještě větší množství vedlejších produktů, než pšenice.

V moderní výživě byly pro kukuřici nalezeny ještě jiné způsoby použití. Tak zvaná „pražená kukuřice“ se používá k přípravě sladkých příkrmů. Ve Spojených státech, na kontinentě i v Anglii, vaří se celé kukuřičné klasy ve slané vodě a pojídají se s pepřem a čerstvým máslem. Z kukuřice se též vyrabí olej, jehož se používá k přípravě pokrmů a k výrobě margarinu.

Kukuřičný olej lze přeměniti v glycerin, dále pak v nitroglycerin — a dynamit. Kukuřice a dynamit! Zní to téměř pohádkově, ale ve válce byla kukuřice jedním z nejdůležitějších pramenů válečné výzbroje. V kritickém období světové války bylo objeveno, že jistý druh bakterií — vědci jej nazvali jménem „clostridium acetobutylicum“ — má obzvláštní zálibu pro škrob. Tyto bakterie, krmeny kukuřičným škrobem, přeměňovaly jej velmi rychle ve dvě látky: aceton a butylalkohol. Prvá z nich byla v obrovském množství užívaná k výrobě střelné bavlny a střelného prachu a ještě dnes pracují moderní továrny na výrobu třaskavin s těmito bakteriemi.

Obilí však lze užíti ještě k jiným účelům. Dává nám škrob a olej, z něhož můžeme vyrábět mýdlo, Dává nám materiál, z něhož můžeme vyráběti téměř veškeré naše prádlo. Dává nám obzvláště jemnou škrobovou moučku, z níž se připravují delikátní jídla. Dále existují obilní produkty, nazvané učenci glukosa a dextrin. Glukosa je známější pod jménem hroznový cukr, poněvadž ji obsahují hrozny a zralé ovoce. Med obsahuje vysoké procento glukosy. Tato je opět blízká příbuzná obyčejného cukru a škrobu. Cukr se při zažívání proměňuje v glukosu. Glukosu vyrábíme buď ve formě syrupu, neb ve formě práškové. — Kvašením glukosy vzniká alkohol. Dextrin je látka, nalézající se na rozhraní mezi škrobem a cukrem. Mnozí jej nazývají škrobovou gumou. Gumování našich poštovních známek a dopisních obálek provádí se dextrinem a tatáž látka dává lepence krásný, lesklý povrch a vzhled. Výběr.

Kronika.

Atentát na plk. Adama Koce.

V neděli 18. t. m. večer v Svidrách Malých okolo Varšavy byl proveden atentát na plk. A. Koce, předsedu Obozu Národního Sjednocení. Atentát se nezdařil, protože puma vybuchla předčasně a zabila útočníka, kterého odhodila na několik metrů a znetvořila jeho obličej. Policie vede energické vyšetřování. Dosud je zatčeno 8 osob.

Horní Slezko v popředí zájmu.

Slezký sněm vyvíjí v těchto dnech velkou zákonodárnou činnost a přijímá zákony, jejichž hlavním smyslem je obnova polské suverenity na území Horního Slezka.

Vedle návrhu zákona, kterým na území hornoslezkého vojevodství byla zavedena polština jako výlučný úřední jazyk, slezký sněm přijal zákon, upravující prozatímní organisaci sjednocené evangelické církve na teritoriu polského Horního Slezka.

Volby do obcí v Československu.

Ministerská rada se usnesla na základě návrhu komitétu politických ministrů, aby volby do obcí byly prováděny postupně. Volby budou vypisovány postupně především se zřetelem na končící funkční údobí a se zřetelem na to, aby obecním volbam v čsl. byl odňat charakter politický a dále, aby bylo podepřeno jejich působení v oboru obecní samosprávy ve smyslu a v duchu zákonů a místní správě.

Chautemps uspokojuje Francii.

Francie má nyní v čele zkušeného

spodář ještě jedenkráte obcházel svoji letošní žeň, počítal převracené kopy, tu i tam znovu položil větrem odhozený chochol nebo nachýlenou kopu vyrovnal. Už to nebylo tak jak před bouří, ale škod velkých nemě!. Žně dopadly dobře.

Za chvíli znovu se dalo do deště. Hospodář se obrátil k domovu.

Náhle zůstal dubem stát. Viděl jak křídla větrníka zase mihotají, vítr je vzal do náruče a žene je jak o závod. Větrník počal se znovu kymáceti, stěny chvěly se od základů a kameny se o sebe s hlukem třely. Hospodář zkoumal chvíli sílu větru a byl přesvědčen, že větrník to vydrží. Stál na místě myslel hluboce, díval se na otáčející se křídla, ústa otevřel dokořán. Konečně, když dešť zaléval mu jazyk, z myšlének se vzpamatoval, už věděl docela dobře, proč znovu větrník se pustil v běh. Odplivnul si zlostně z plných plic ale uznal, že budoucí zeť má pravo na ten větrník, bude v něm přece sám hospodařiti.

„Pokazí větrník docela, bude-li často v bouři mleti“, pomyslil si a odcházel k domovu, aby se po starostech celého dne i noci dobře vyspal.

Václav Palla:

Návrat.

Vlak zastavuje. Průvodčí hlásí Rovno, a již vystupuji na známém místě, abych za chvíli na to pokračovál v cestě domu.

Pět let! Není to dlouhá doba? Není, to nekonečný čas v čekání a touze po návratu mezi známé? Ó ano! Dlouhá doba, a přece uběhlo to jako voda v skalní říčce.

Sedím v autobuse a vzrušeně pozoruji známé mi obrysy horyzontu, známe mi chaloupky ukrajinských malorolníků, až srdce buší zrychleně . . .

Za deset minut!

Vjíždím mezi lesy, kde jsem si s kamarády hrával, znovu prožívám v duchu té chvíle.

Hlé! Z povzdáli vynořil se kousticek doškové střechy. Poznávám ji!

Je to ta náše milá doškovice, pod kterou mě to táhlo celou dobu, a poznavám ji ač je celá schovaná za mohutnými korunami ovocných stromů.

Auto zastavuje. Vidím stát u silnice radostí uplakanou matku, vidím otce, bratra, a . . . slzy mám v očích.

Či je to pravda? Opravdu jsem doma, a nebo je to jeden další seriový sen?

Auto vrčí v dali a já šťasten spočívám v matčiným objetí, nechci na nic myslet.

Nechci odpovídát na zádavané mi otázky, chci být chvíli šťasten.

Hledím do šedých oblaků a přirovnávám je k šedinám otcovým. Není v tom rozdílu. A přece! Mraky se honí po obloze, ale otec má čelo jasné, a vidím že je klidný a snad spokojený. Možna také, že hrdý? — ale odvrácím hlavu a dívám se na ostatní.

Vykouzluji si vzpomínky! Představuji si předvečer jeden z mnohých. Sedím z bratrem na zápraží a zpíváme. On druhym hlasem, já zase prvním ale slabým. Teď bratr se drží za ruku se ženou. Zajistě má starosti a nebude se mnou zpívat. Škoda. Hle! Tam stoji nějaká dáma. A nebo je to . . . Opravdu, je to moje sestřenka, můj největší kamarád, kterou jsem si stále představovál žabcem, jako jsem ji opustil. Teď je vyšší nežli já!

Jsem zklaman! Jsem nešťasten, — a nejráději bych ujel . . .

Jsem nadšen a nejráději bych si zaplakal z radostí!

Vedou mě pod ruce pod naši doškovici, a sluníčko vyjasniši svou tvář ozařilo moje štěstí.

■ ■ ■

politika, který se ujal státního kormidla s rázným programem jasně vyznačeným v Blois: „Nedovolím nikomu oslabovati vládní autoritu. Nestanu se bezmocným šéfem vlády, který by připustil nečinně jakékoliv nepořádky. Pr sadím úctu k zákonu a ochranu každému občanu.

Letošní čtrnáctý červenec lišil se podstatně od oslav francouzského národního svátku v r. 1936. Letos Francie hrdě vrátila se k osvědčeným tradicím a tříbarevný prapor triumfoval nad rudou vlajkou revoluce. Celá Paříž cítila tento projev uvědomělého vlastenectví, nerozlučně pojící republikánské idee s opravdovou demokracií.

Červencový sloup na náměstí bastilském byl obtočen francouzským praporem, který za večera v září reflektoru tlumočil neochvějnou sílu francouzské demokracie, stejně jako na náměstí Svornosti.

Nejtěžším úkolem kabinetu je snaha zabrániti vzrůstu drahoty. Ceny potravin rapidně vstoupily následkem zkrácení pracovní doby a zvýšením platů, tedy zdražením výrobní ceny. Francie je však bohatá země a její kolonie poskytují jí výhodné pole vývozu. Letošní výstava, která konečně poskytuje ucelený obraz moderního pokroku, přivádí denně do Paříže statisíce návštěvníku, jejichž pobyt je novým zdrojem příjmu a rozmachu obchodu. Chautempsův výrok, že za každou cenu udrží klid a pořádek, byl uvítán všemi, kdož se po Paříže chystali.

Doufejme, že se Cháutemsovi podaří zdolati odpor hloučků nesmiřitelných zaměstnanců a dosáhnouti dohodu v hoteliérské živnosti, aby cizí turista nemusil se obávati, že Francie je na pokraji občanské války a že zde zapadne do nepokojů. Jinak mnoho sociálních reforem se již vžilo a placená dovolená umožní rozmach i domácí turistiky a její zdemokratisování.

Celková nezaměstnanost byla dle výroku ministra práce v ženevě snížena zavedením 40hodinového pvacovního týdne o 18 proc. Tedy Francie počíná překonávati hospodářskou krisi a vybředne z ní určitě již v nejbližší době, nedojde-li k nějakým novým mezinárodním zápletkám nebo k vnitřním hnutím, které by zatáhly Francii do stavovských sporů.

Opevňování Egypta.

Anglické noviny oznamují z Kahiry, že na hranicích mezi Egyptem a Libyí se horlivě pokračuje v opevňování. Příčinou toho jsou stále se opakující zprávy o italských přípravách v Libyi. Britská a egyptská vláda jsou při provádění těchto opatření stále v těsném kontaktu. Podle informací listy vybudovali Italové na libyjské hranici proti Egyptu trojí opevněné pásmo.

Rok bratrovražedné války ve Španělsku.

Již rok trvá bratrovražedná válka ve Španělsku. Již rok ubohý španělský národ krvácí a ještě není viděti konce nešťastné války. Před rokem povstalci chtěli rychle dokonati převrat. Narazili na houževnatý odpor vládních vojsk. Štěstí válečné kloní se na stranu povstalců, kteří již zaujali $^2/_3$ veškerého španělského území. Ovšem bez pomoci Německa a Italie nikdy by úspěch nebyl na jejich straně. Jak se končí válka, kdo vyhraje zápas — na tom se nic nemění. Jenom jedno se může konstatovati, že válka si vyžádala statisíce obětí, zničení celého někdy bohatého kraje, ožebračení veškerého obyvatelstva. Nikdy by se to nestalo, kdyby obyvatelstvo Španělska bylo více uvědomělé; však takové obyvatelstvo nedopustilo aby Španělsko bylo bojištěm a vyzkoušením zbraní některých velmocí. Případ Španělska nás všech učí, že v této době vytrvá jen ten, kdo je silný a spoléhá se jen výhradně na svou armádu. Na případě Španělska vidíme slabost Společnosti Národů a jsme svědky jak všecky velmoci málo dbají pomocí ubohému Španělsku. Jen schůze, tvoření komitetů a samá frase — to jsou výsledky dlouho trvajícího diplomatického jednání. Úlohu velmocí ve své řeči trefně skritisoval president republiky španělské Azana.

Každý nestranný pozorovatel musí litovati zničení Španělska, musí litovati ubohé ženy a sirotkové, které za nic nemůžou a které často hlady umírají a nevinní padají obětí útoku letadel. Nejedno pokolení, ba několik pokolení budou cítit bratrovražednou válku a mnoho, ba příliš mnoho let potrvá než zniknou všecky známky této hrozné války v XX. století. Přítel.

K připravované rozhodné bitvě na madridské frontě dosud nedošlo.

Jak oznamuje United Press z Madridu — čekalo v pondělí 19. t m. takřka půl milionu vojáků na obou stranách ústřední fronty, v délce přes 40 km, na rozhodnou bitvu. Rozsáhlé protiútoky Francovy armády nepřinesly očekávaných úspěchů. Bylo v činnosti těžké a lehké dělostřelectvo. Též letecké branné síly zasahovaly na obou stranách aktivně, aby zamezili koncentrace vojska za přední linií. Francovci soustředili takřka čtvrt milionu mužů na ústřední frontě. Nejméně čtvrtina letecké branné síly, odhadovaná na 1.000 letadel, nastoupila při velké bitvě ve vzduchu 18. t. m. Piloti vládních letadel, kteři t. d. bojovali, zůstali na druhý den na zemi s výjimkou pouze několika, již vzlétli, aby zamezili koncentracím Francova vojska. Nejtěžší nátlak provádějí Francovci u La Ganela. Silnice jižně od města byly přes den přepluněny pěchotou a tankovými oddíly.

K situaci kolem Číny.

K porozumění složitých a odporujících zpráv kolem Číny je nutno rozeznávat místní vládu severních dvou provincií čínských v Hopei od ústřední vlády republiky čínské v Nankinu. Japonci žádali zadostiučinění na oné místní vládě v Hopei, která pod tlakem tam už dávno stojících japonských vyhoví Tokiu i když nankinská vláda to zakáže. Neboť tato neměla dosud žádné autority ani moci v Hopei a nabude jich pouze tehdy, vtáhnou-li na území hopejské divise nankinské vlády a ovšem udrží se tam proti divisím japonským. Jak známo, není Čína žádným spořádaným státem, nýbrž jednotlivé provincie jsou ovládany místními vládami a generály a jednají podle svých prostředků a nikoliv podle slibů a nařízení vlády nankinské, která nikdy jich nedodržela a provincie neuhájila, poněvadž byla vždy bezmocná.

Po těchto skušenostech by bylo pochopitelné, kdyby vláda v Hopei přijala japonské ultimatum, ale také, kdyby vláda v Nankinu proti tomu protestovala a to popřela nebo podala ohražení proti ústupu hopejských.

Ale papírová gesta nezmění ničeho. Neobsadi-li nankinské divise obět severní provincie a neubrání-li jich proti Japoncům, zůstanou tam pány tito, dokud se za Čínu nepostaví jiné velmoci.

Napětí na Východě povolilo?

Napětí v čínsko-japonském sporu poněkud povolilo, neboť 37. čínská divise, které veli hopejský guvernér Fenčian, počala vyklizovati své posice západně od Pejpinu.

„United Press“ oznamuje z Tientsinu, že na japonských mistech jsou v proudu přípravy pro vylodění 35.000 mužů japonského vojska. Přístavní město Taku a okolní pobřežní území, jakož i ústí řeky Peiho jsou pod přísnou vojenskou kontrolou Japonců. Japonských vojenských opatření nezůstal ušetřen ani cizí majetek v Taku a Tientsinu.

Situace trhu zemských plodin.

Zahraniční obilní trhy vykazují nadále pevnou tendenci. Východisko zpevnění leží v Kanadě, kde je sklizeň značně menší než loni a vývozní přebytky nedosáhnou ani polovice loňských výsledků. Usuzovati o Argentině a ostatních zemích jižní polokoule bylo by ještě předčasné, když zde ani zdaleka nejsou skončeny setové práce. Evropské vývozní země hlásí menší vývozní přebytky s výjimkou Ruska, kde podle nepotvrzených zpráv bude sklizeň velmi dobrá. Ne bez vlivu na vývoj cen obilí je situace politická, která doznala zhoršení s ohledem na poměry na Dálném východě.

Sjezd evropských menšin.

14.VII. t. r. byl zahájen třinactý sjezd evropských menšin. Účastní se ho 43 delegáti, zastupující 13 národností z jedenácti evropských států. Předsedou kongresu byl zvolen ukrajinský senátor rumunského senátu Zalozieckij.

Sokolský věstník.

Výprava na X. slet sokolský v roce 1938 do Prahy.

Na slet do Prahy budou v roce 1938 pořádány výpravy se všech konců světa, zejména z Ameriky.

Také z Volyně bude vypravena samostatná výprava která bude požívati velikých slev na drahách, které v ČSR dráhy povolily.

Závody župy Zahraniční mužů a dorostů v obecném tělocviku.

Závody mužů.

Pořadí jednotlivců:		bodu:
1. Perný Jar.	Kvasilov	104·20
3. Gabriel Jiří	Straklov	101·60
4. Raus Ant.	Mírohošť	101·20
7. Martínek Vl.	Kvasilov	99·55
8. Solar Ant.	Mírohošť	99·—
9. Volf Rich.	Mírohošť	98·—
12. Pospíšil Jiří	Hlinsk	96·10
13. Novák Vik.	Kvasilov	94 70
16. Martínek J.	Kvasilov	90·40
17. Olmr Vl.	—"—	89·55
18. Papoušek Al.	Hlinsk	89 30
19. Boček Jar.	Mírohošť	87·20
23. Valášek Ant.	Straklov	86·.0
25. Šlegr Václ.	Mírohošť	83 80
26. Tomáš Ant.	Kvasilov	83 65
27. Zeman Bor.	Hlinsk	83·60
28. Gründler K.	Mírohošť	82·60
29. Červenka V.	Kvasilov	81·46
31. Zahrádka E.	Hlinsk	79·—
32. Somol Anat.	—"—	76·50
33. Zahrádka Vl.	—"—	76·10
35. Manič Greg.	Straklov	74 10
36. Novák Břet.	Moldava	72·—
37. Procenko Jan.	Straklov	70 50
38. Žák Vlad.	—"—	70.38
39. Škaloud J.	—"—	68·50
40. Černý Vác.	Moldava	65 40
41. Somol Jiří	Mírohošť	64·10
42. Knop Jos.	Moldava	57·30
43. Rozhoň Vl.	—"—	49·70

(Vynechané číslice patří závodníkům z Německa.)

Prvých 18 obdrží medaili a osvědčení dalších 6 osvědčení.

Nazdar!

Drahoš SOKOL.

(Pořadí jednotlivců dorostenců uveřejníme příště.)

Různé zprávy.

Ivan Alexandrovič Gončarov

Ivan Alexandrovič Gončarov narodil se dne 1. července 1812 r. v rodině bohatého simbiřského kupce. Roku 1834 absolvoval filologickou fakultu moskevské university. Později byl úředníkem ministerstva financí v Petrohradě. Tam se seznamil s rodinou malíře Majkova a učil jeho dva syny literatuře. Jeden z nich — Apolon — stal se známým básníkem.

V padesáti letech po dvouleté plavbě kolem světa napsal cestovní román „Fregata Pallada" a v roce 1858, napsal román „Oblomov", který ho učinil známým v Evropě. Svůj poslední román napsal r. 1867, po tom psal již jenom kritické články. Zemřel r. 1891.

Zvláštnosti Gončarova byl čistý ruský jazyk, správný lehký, a volný. Gončarov patří do toho kruhu spisovatelů, kteří tvoří jen to, co je jim dokonale známo.

Hlavní z jeho románů „Oblomov" zůstal a zůstane znamenitým památníkem ze života ruských statkářů před zrušením roboty a typ Oblomova zůstal nesmrtelným jako jeden z druhů, „zbytečných lidí", kteří vyrostli v ovzduší lenosti a nečinnosti.

Mistr realistického románu, Gončarov psal i jiné druhy literální tvorby, jako cestopis „Fregata Pallada"

Jako každý pravý umělec obával se lži a falše v umění. Toužil po pravdě a jeho romány jsou krásným svědectvím toho. V jeho románech pozorujeme klid a uměleckou střízlivost.

K stopětadvacetiletému výročí od narozenin velkého ruského realisty pro „H. V." upravil Přítel.

Živelní pohromy v Jugoslaviji.

Mnohé kraje Jugoslavije byly postiženy živelnými pohromami. Za průtrže mračen odnesla velká voda ze železničního náspu na trati Teslič—Usor přes 1 km trati, kterou na několika místech přímo srovnala se zemí, zaplavila městečko Teslič, kde byly domy ze slabšího materiálu pobořeny. Utonulo několik set kusů hovězího dobytka zničena je část skladiště státního cukrovaru. Mnozí lidé zachránili se na stromech a střechách, dosud volají o pomoc, se kterou se ihned započalo. V Sarajevu trvá již více dní nepohoda. Od Mostaru do Dubrovníka jest zničeno telefonní a telegrafní spojení. V okolí Kosovské Mitrovice následovalo několik průtrží mračen za sebou. Způsobené škody jsou veliké.

Slavný vynálezce G. Marconi zemřel.

V noci na 19.VII. ve 3·45 hod. zemřel vědec světového jména markýz Guglielmo Marconi ve věku 63 let ná-

---

232.

Advokát počal žertovati o suchých literách smluv a nadiktoval písaři poslední odstavec. Potom vyzval obě strany, aby smlouvu podepsaly. Za dva měsíce měl nájemce začíti hospodařiti a při začátku nájmu složiti peníze za inventář a na nájem.

Rosenfeld vyňal tobolku a položiv na stůl státní úpisy ve výši nájemného, žádal advokáta, aby převzal kauci ve své uschování a aby mu potvrdil, že ji přijal. Zároveň počal na stůl sázeti bankovky.

„Pan baron bude tak laskav a přijme napřed pololetní nájemné," povídal s jakousi vypínavostí. „Měl bych je skládati až při začátku, ale několik týdnů zde nerozhoduje a bude mi milejší, když budu míti vše napřed zaplaceno. Račte si peníze přepočítati a laskavě mi příjem stvrditi."

„Nepotřebuji peněz," váhal Artur, ačkoliv pohled na takovou sumu velice ho lákal.

„Věřím, pane barone, ale právě proto, že budou u pana barona lépe schovány než u mne, prosím, byste je ráčil přijmouti. Jsem zvyklý vždy dříve platiti než až když vyprší lhůta. Dobré účty dělají dobré přátele."

„Chce li pan Rosenfeld platiti, není žádné závady, aby pan baron peníze přijal," domlouval advokat. „Připravte blanket, napíšeme kvitanci," volal na písaře.

229.

a advokát se tázal, se kterým pánem bude Artur napřed jednati.

„Naše záležitost netrvá dlouho," povídal stavitel sousedsky. „Mám s panem baronem vše dojednáno a smlouva nebude tak dlouho trvati. Zde je rozpočet, který se ke smlouvě přiloží a podmínky jsou jednoduché. Solidní provedení s mé strany, čtvrtletní splátky rozpočtěné sumy se strany pana barona."

Advokat diktoval smlouvu písaři a mezitím se bavili pánové o počasí, o letošních žních, o záležitostech v okresu. Stavitel vyslovil politování, že občané nevěděli o trvalém usídlení se pana barona v kraji, že by ho jinak volili do okresního zastupitelstva, kde by jeho vědomostí a zkušeností potřebovali. Mezitím byla smlouva napsána, advokát ji rychle přečetl, oba ji podepsali a stavitel s veselým úsměvem odcházel.

Začalo jednání o pronájmu a advokát se tázal Artura, jak si přeje smlouvu sestaviti a přeje-li si ještě nějaké dodatky nebo vysvětlení. Žádal, aby advokát smlouvu napřed přečetl, že se ho na to, či ono zeptá. Čten tedy odstavec za odstavcem. Nájemce měl celý inventář přejmouti za cenu, na které se shodnou znalci jmenovaní nájemcem a pronajimatelem. Převezme také všechny zásoby a vyplatí pronajimateli celou sumu za in-

sledkem srdeční mrtvice. U lůžka Marconiho dleli jeho příbuzni a ošetřující lékaři.

Marconi byl ještě 17.VII. přijat v soukromé audienci papežem v Castel Gandolfo. Papež si Marconiho velice vážil a přál si, aby některá z ulic vatikánských nesla jeho jméno. V poslední době podnikal Marconi výzkumy na palubě jachty „Elektra“ v okolí Janova. Pověsti tvrdily, že Marconi objevil způsob, jak zastaviti na dálku letecké motory, že vynalez tak zvané „paprsky smrti“. Marconi sám tyto pověsti vyvrátil.

Nevšední stolice amerických universit.

Počet amerických universit je jistě překvapující pro Evropana. Musíme ovšem uvážit, že všechny vysoké školy Spojených státu nejsou na vědecké výši evropských universit, a že taková universita, jako je harvardská nebo v Jale a Princetonu, jsou čestnou výjimkou v Novém světě. Proto musí menší a neznámé americké university používat často prapodivných prostředků, aby přivábily posluchače a obhájily příčinu svého bytí.

Některé university najímají za hříšné peníze proslulé footbalisty do svých mužstev, jiné rozšiřují učební plán na pole úplně nové a svrchovaně originelní, o nichž se nám tady ve staré Evropě ani nesní, že by mohlo být o nich přednášeno s universitní katedry.

Tak pořádá universita v Michiganu přednášky a praktické kursy pro lidi, kteří se chtějí účastnit badatelských výprav. Letos z jara se konala exkurse těchto posluchačů do nezbadané divočiny na Yukonu, kde studenti kreslili mapy a pozorovali a popisovali život rostlin a zvířat.

Filmem se zabývá universita v Illinoisu a Novém Yorku; první zavedla povinné návštěvy biografů a posluchači musí pak rozebrat a posoudit námět a provedení filmu.

Butlerova universita v Indianopolis koná přednášky o tom, jak nejlépe využít volného času!

Rozhlasový seminář má universita v Michiganu a jako učitelé působí tam zaměstnanci stanic v Detroitu.

Černošská universita v Dillardu v Louisianě nevydá žádnému z posluchačů propuštěcí vysvědčení, absoluturium, dokud nesloží zkoušku z nauky o — vedení domácnosti!...

Posluchači zoolog. kursů university v Miami chodí na přednášky v potapěčském úboru, neboť se přednáší ve zvláštní zavodněné místnosti, na základě — golfského proudu.

Přednášky o manželství zavedly s velkým úspěchem university v Jowě a Syracuse. Vykládá se tam o všech lékařských, psychologických a pedagogických otázkách, důležitých pro manžely.

Velmi zajímavá je učební novinka nowyorské university: o zlepšení osobnosti. Studenti se sami studují, v zrcadle, na filmech a gramof nových deskách, aby mohli pozorovat své vady a nepěkné zvyky i pokud jde o řeč.

Ale největší sensace se podařila universitě v Novém Hamshiru: tam zavedli dokonce přednášky o správném žehlení kalhot!

Ženská hlídka.

Našim drahým mužům.

Česká žena na Volyni těšící se pověsti výborné hospodyně a znamenité ženy — družky nejvěrnější svého muže tímto chce si postěžovati na to její postavení a zacházení v mnohých našich rodinách. Jest to smutné a nevděčné téma, ale aby někteří „milí“ mužíčkové poznali, že žena také se hlásí k životu a přeje si, aby byla uznávana jako rovnoprávný člen nejen rodiny, ale i celé naší větve. Podepsaná chápe se pera v naději, že v této ženské hlídce, rozvine se živá diskuse, slovo budou míti také i drazí mužíčkové a tak si povíme pravdu do očí a přispějeme k vyjasnění situace.

V mnohých, ba příliš mnohých rodinách postavení ženy není záviděnihodné. Proti tomu neslušnému zjevu vzpírá se bytost každé ženy. Představte si, že v XX. století, v době obecného pokroku, žena v mnohé rodině ne-

CENY OBILÍ.

Záznam 16.VII. volyňské plodinové bursy.

Žito	zl. 23 50	za 100 kg	
Pšenice	„ 26.—	„	
Ječmen	„ 19.50	„	
Oves	„ 24.50	„	
Hrečka	„ 25.—	„	
Proso	„ —.—	„	
Řepák	„ 44.—	„	
Hrách	„ — —	„	
Seno	„ 8 50	„	
Mák	„ —.—	„	
Jetel	„ —.—	„	

230.

ventář a zásoby, jakmile všem podmínkám ve smlouvě bude zadost učiněno.

Vida, napadlo Arturovi, vždyť dostanu vlastně hned hodně peněz za inventář. Nemusil jsem tedy se stavitelem splátky ujednávati, mohu si koně koupiti a také moje cesta je zachráněna. Tato myšlenka byla tak živá, že nevěnoval dalším odstavcům pozornost. Ale když se ho advokát po druhé tázal, přeje-li si něco ke smlouvě přidati, zamyslil se na okamžik. Připadalo mu, že by to bylo jaksi hloupé, aby nic neřekl, a proto žádal, aby do smlouvy byla vsunuta podmínka, aby mohl během pronájmu dvory do vlastní správy převzíti a že nájemce je povinen mu ustoupiti, kdyby se mu po letech zachtělo panství ve vlastní režii vésti.

„To snad ne, pane barone,“ ozval se Rosenfeld zhurta. „Na takovou podmínku bych mohl přistoupiti jen s tou podmínkou, byla li by mi dána náhrada.“

„A proč náhrada?“, divil se Artur.

„Pan baron dovolí, abych mohl také v té příčině svůj náhled pronésti. Pan Rosenfeld jest v právu. Nájemce, když chce vytěžiti, obyčejně počítá, že bude dvory míti dlouhou řadu let. Proto do toho cizího majetku vkládá veliký kapitál ve způsobě různých hnojiv, odvodňování a podobně. Ale tyto

231.

opravy nepřinesou hned užitku, ten se vrací postupně ze svěřeného hospodářství. Když je do smlouvy vložena podmínka, že může majitel kdykoliv zase nájem zrušiti, musí nájemce býti kryt odškodněním. Tak se děje při všech podobných smlouvách a pan Rosenfeld nežádá nic nového. Jsem přesvědčen, že tato podmínka bude ve smlouvě zbytečná, ale neznáme své budoucnosti, a proto k vůli správnosti smlouvy navrhuji, aby se k tomu odstavci připojilo, že pro případ zrušení nájemné smlouvy dostane se panu nájemci náhrady ve výši jednoročního nájemného.“

„Tak veliká suma?“

„Zdá se býti velkou, ale není jí. Pan baron netuší, že pan Rosenfeld, má-li vytěžiti nejen veliké nájemné, ale také zisk, musí vložiti do hospodářství obrovské sumy.“

„A dělává se to opravdu vždy tak?“

„Mohu panu baronovi předložiti různé smlouvy, z nichž se to pozná.“

„Věřím vašemu slovu a souhlasím tedy s podmínkou.“

„Je pan Rosenfeld spokojen?“

„Radost z tohoto nemám, částka není tak velká, ale abych ukázal, že panu baronovi důvěřuji, budiž. Také doufám, že pan baron tuto částku nebude nikdy platiti a že nájem dojde bez výpovědi.“

má žádného významu a hlasu. Muž s ní zachází jako s něčím podřadným. On prý si může dovoliti vše, žena však nic. Dle jeho roztomilého názoru ona slouží jedině k práci. Muž s ní se nikdy neradí, nepočítá, nepta se na její mínění. Ji to nesmírně bolí. Následkem toho rostou neporozumění a často manželé po několika letech (2—3), citějí se úplně cizími. A kdo je vinem?

Vinu rozhodně nese muž. Kdyby si on více vážil ženy, kdyby, chtěl rozuměti, že žena také chce žíti, kdyby on, hanba o tom vzpomínati, někdy i nebil ženu, — tenkráte by nedocházelo k těm častým výstupům v našich českých rodinách. Za ty výstupy každý nestranný pozorovatel se musí styděti. Vždyť naše ženy si to nezaslouží, jejich dobrá pověst již mluví za ně. Jako neomylný důvod: je že mnozí z Polaků, Rusů a Ukrajinců vyhledávájí si za družky života právě ty Češky, které tak málo jsou vážené svými českými muži.

Nechť těchto několik nepříliš veselých úvah na to smutné, ale pravdivé téma poslouží k výměně názoru se strany mužů Čechů hlas kterých s netrpením budeme očekávati.

Anna Mastná.

Do každé obce zdarma knihovna.

Ne nadarmo se říká: „Pověz mi co čteš a já Ti řeknu jaký jsi.“ Pode četby se skutečně pozná člověk. Ten kdo čte, rozšiřuje svůj duševní obzor a nikde ve světě se neztratí, protože si o všem dovede u'v řiti vlastní úsudek. A kdo má o všem vlastní úsudek, dovede i samostatně pracovati. Takový člověk však také nikdy nezapomíná na národ, ze kterého vyšel a dovede mu získati i v cizím prostředí přívnivce a přátele. Od vylyňských Čechů se očekává, že budou mostem, po kterém se bude v budoucnu ubírati přátelství obou mocných bratrských národů: českého a polského. Je nutno, aby volyňští Češi se na tuto vznešenou úlohu připravili. Musí se proto vzdělávati. Za nynějších těžkých poměrů nejsnáze toho dosáhnou čtením českých knih. Čím více česká mládež na Volyni bude čísti, tím větší bude její budoucnost. Stačí pak prostě na svůj úkol, který jí přikázaly dějiny. Bude to ovšem i v její prospěch.

Ale běda, Kolik je ještě českých osad a obcí na Volyni, které nemají českých knihoven. Kde a z čeho se má jejich mládež vzdělávati, aby byla na výši doby? Peněz je dnes málo a knihy jsou drahé. Chci alespoň částečně pomoci. Rozdám několik set knih, aby si i nejpotřebnější obce mohly založiti knihovny. Akce tato bude trvati dva roky a přihlášky o knihy budou vyřizovány v pořadí, jak je v Praze dostanu. První zásilka je téměř už připravena. Všechny přihlášky o knihy zašlete na adresu:

Václav Švarc,
Palác Lucerna, Vodičkova 44-II. patro
Praha II. Czechosłowacja.

Každá takto zřízená knihovna bude pojmenována po některém zasloužilém českém kulturním pracovníku a národním buditeli.

Adresa redakce a administrace: Kwasiłów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 2 zl. 50 gr. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.